

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XVIII. Die Febrvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XVIII. DIE FEBRVARII.

P. EMMANVEL
FERNANDIUS.

Afer Eboræ.
18. Feb. 1555.
Soc. 17.
Misericordia

Afer Tingitanus nobili loco natus. Aiunt, illum paruulum aliquando cibum non prius capere voluisse quam inopibus quibusdam nomina, seu debita dimitti à parentibus exorasset. S. Xauerij ac Rodericij vsu animum Vlyssiponæ ad Societatem adiecit, susceptus Conimbricæ. Transgaganas missiones pedes concursans, distractos odij animos ita permouit, vt eodem die aliquando quinquagenos dissidentes hætenus, in lachrymas, & amplexus pacificationis peractæ testes ire viderit. Forminis cultum pudicum, vano abiecto, persuasit, eo dicendi fulmine quo animos permiscebat; sacrificio prius, & oratione pectus municiens contra respectus humanos, & petens à Deo verba idonea ad mouendum, vnde ibat & ipse facilis in lachrymas, & alios rapiebat, multifariam ingeniosus ad variam pro animarum salute industriam. Primus Eboræ in morem induxit, vt reis comites irent Patres de Societate ad mortem: vbi reo vitâ iam functo, è scâlis, vel è ferali pegmate, dicebat ad populum ea quæ durissimos quosque percellerent. Impura fœmina Fernandij contra sordes fulminantis ore perterrita, se ad frugem castam recepit. Eapropter, deserti ab ea proci operâ, per iter Emmanuelem adorti personati sicarij, hunc ipsum illum esse qui talem fœminam à libidine abduxisset, conclamant; & faculis arenâ fartis illum dirè contundunt, seque in fugam conijciunt. At Emmanuele voce quantâ adhuc po-

Charitas.

Concis.

Sacrum.

Castit.

Charitas.

terat illos ad pœnitentiam, & ad veniam dulcissimè inuitante; ac silentium, absolutionem, preces promittente, illorum vnus ad iacentis Patris pedes abiectus, peccata confessus est. Fluebant & reo, & Patri vberim lachrymæ; huic præ gaudio de peccatore pœnitentiam agente; illi præ dolore scelerum patratorem. Eboram demum eiusdem conuersi ope se vtunque pertraxit: vbi ægrum Henricus Cardinalis Regius Infans inuisit, mortuum vrbs vniuersa magnis exquijs honorauit, & fleuit. Morbi, & mortis causa ex illius ore haberi nunquam potuit, sed ex illo, quem dixi, conuerso. Sacrificales vestes, in eius caduere post annos triginta quatuor translato, repertæ penitus incorruptæ.

P. L V D O V I C V S
GOVEANUS.

Cocini, & Couiani diu paruulorum magister. postea per magna suscepta itinera excelsa animo pto Evangelio multa tulit, fecitque, multis Christo adiunctis; eoquæ Ethnicis odio fuit: propinatoque ab ijs veneno, vt multi affirmant, enectus est.

Lusitanus
vel Indus.
Cocini. 18.
Feb. 1584.
ætat. 58.
Soc. 32.

P. P E T R V S M A R T I N E Z
E P I S C O P V S I A P O N I E .

Cvm Rege Sebastiano in Africam profectus, illo istic amisso, à barbaris in seruitute non vnâ multa perpressus, naufragio superstes anno demû 1592. Pontificis iussu, Præpositi Generalis monitu, Iaponiæ Antistes

Lusitanus
in Malacensi
mari. 18.
Febr. 1598.

N
creatus

Pides.

creatus, & consecratus, Nangasachum anno 1596. appulsus est; & sua istic Pastoris munia executus, Paulum, Ioannem, ac Iacobum, Sanctos illos Societatis postea Martyres, aliosque permultos, Sacramento confirmavit; eadem etiam alibi exercens, & eleemosynis victitans inter Evangelij labores, inter timorem ac spem. Tum tempestate in Christianos à tyranno concitatâ in exilium relegatus, ærumnis nauigationis confectus est. Cadaver Malacam deportatum 18. Febr. 1598. Vir fuit heroicæ, ac Apostolicæ planè fortitudinis laude inclutus; nec animi demissione minor quàm emnens Ecclesiasticâ dignitate.

P. IOANNES
CARDIM.

Lustitanus
161. Bracharæ 18.
Feb. 1615.

B. V.

Dent.

Modestia.

Cilicium.
Sacrum.

B. V.

Nobili, ac lautâ domo natus, & Niam à teneris pictati enixè addictus, generosâ non curantiâ respectuum humanorum. Societatis ineunda consilium illi tunc illapsus, cum ædem DEIPARÆ Virginis à Luca dictam ex voto inuisens, diuinâ istic synaxi resectus fuisset: ubi etiam se castimoniam Sacramento illigauit. Saceris initiatus 1611. 23. Iunij se Societati adiunxit, salubri exemplo in alios quoque porrecto. Ibi die S. P. Ignatij primo Sacrificio inter lacrymas operatus oculos habuit geminis estibus semper insignes, constantis, ac nulla inconsiderantiâ vnquam laxatæ modestiæ, & facilius lacrymarum; nescio utrâ dote felicior. Nunquam nisi cilicio accinctus introuit ad altare DEI, Sacrificium oblaturus. Virginis DEIPARÆ templa lubens obibat, & de illa feliciter aded cogitabat, vt humana supergressus, totus ab illius gloria, cultu, amore penderet, semihorâ ad id cum puer esset, quouis die

Sabbati destinata. Ad scholas iturus, & ab illis redux, nunquam omisit illam in facello domestico salutare. Terra illi fuit pro lectulo. Pauper esse maluit, quàm videri Urbanus. Vnde nulla quantumuis pia dona dedit vlli, vel ab vilo accepit. Carnibus vix vllis, pane verò cibario, analectis familiae vescabatur. Sui flagellatio illi & quotidiana & aspera, cilicium quoque frequens, & altè adstrictum, ac mille se vexandi artes, & variè deprimendi. Præter ferias sextæ Sabbatique ieiunium, totâ hebdomadâ cibi tam fuit modici, vt ieiunare sit visus. Inter orandum illum à terra sublimem vidit Rector Collegij Bracharenfis. Tanta illi sanctimoniam fama erat, vt illo prætereunte multi sese in fenestras estunderent, Ioannem spectaturi. Examinis particularis libellum gestabat è collo, cum votorum formulâ suo sanguine exarata, & S. P. Ignatij atque Anchiætæ reliquijs. Putatur nullâ vnquam lethali noxâ conscientiam remerasse. Certè 40. Nouitij non semel rogati, nil in illo quod arguerent inuenere. Eius modestia nonnullis pro concione fuit, vt ad frugem redirent. Altero iâ anno Bracharæ Philosophiæ auscultandæ operam danti mors haud improuisa obuinit. Aiunt eum cum sub mortem Crucifixi IESU vulnera exoscularetur, quasi amplexum à reuulsis vterò de Cruce Christi brachijs ac pedibus accepisse. Mater tunc absens dixit; illum sibi clarâ luce conspectum dixisse. Vt gratularetur filio æternum viuo, ne mortuum fieret. Cadaver septimo post anno odore fragrans repperit; & patrata non obscura miracula, de quibus tabulæ ritè confectæ sunt.

Sabb.

Paupertas.

Mortif.

Oratio.

Examin
partit.Mors.
Crucif.

XIX. DIE